

Ева Камчевска

„ПОПАЛЕНА“

(Драматизација по мотиви на расказот „Две жени нејќела да има, два мажа сакала“, од Марко Цепенков)

ЛИКОВИ:

МАЦА – 25 години, љубовница на Жарко

ЖАРКО – 40 години, маж на Искра, љубовник на Маца

ИСКРА – 45 години, жена на Жарко

МИКИ – 30 години, пациент на Искра

ЗОРКА – 50 години, жена на Киро, мајка на Маца

КИРО – 55 години, маж на Зорка, татко на Маца

Се случува во Скопје, во денешно време.

СЦЕНА 1

Лекарски кабинет. Право од влезната врата има работно биро. Десно, кревет кој е заграден со бела завеса. Лево – шкафче. Сцената е неосветлена. Се слушаат гласови.

ЖАРКО: Аууу...оф леле...

МАЦА: Ох..оу, оу..

ЖАРКО: Маратонецот...сега ќе стигне до целта.

МАЦА: Целта го чека и му порачува да не брза.

(Сцената се осветлува. Маца и Жарко седат на црна фотелја покрај бирото. Водат љубов.)

МАЦА: Целта вели: стигни до мене...

ЖАРКО: Стигнувам...

МАЦА И ЖАРКО: Ооо...уееее...јеее!

ЖАРКО: Мацо, најдобра си.

МАЦА: Знам докторе.

ЖАРКО: Не скокај сега, чекај малку да се опуштам. Мацо ме слушаш ли или пак си во транс? Ќе ја скршиш фотелјата.

МАЦА: Нека ти купат нова. Бела.

ЖАРКО: Крцка... Ќе паднеме... Паѓаме... Мацоооо...

(Паѓаат)

МАЦА: Вредеше. А и неопходно беше да ја скршиме.

ЖАРКО: Ова не се поправа.

МАЦА: И така ни оваа не ми се свиѓаше. Речи им бела да донесат.

ЖАРКО: Да бе така е тоа. „Ве молам за уште една фотелја. Таа што ја донесовте минатиот месец пукна од предозирање. Овојпат нека биде бела. Донесете ја што побрзо.“ Па, не сум јас директор бе Мацо.

МАЦА: Добро бе, не мора одма да ја донесат. Не мораме на фотелја.

ЖАРКО: Мора!

МАЦА: А, ти се свиѓа на фотелја, а?

ЖАРКО: Искра требаше да дојде да ја види.

МАЦА: Жена ти ќе дојде?

ЖАРКО: Да. Толку е чудно?

МАЦА: Таа фригидната?

ЖАРКО: Па една имам.

МАЦА: Зошто ќе доаѓа да ја гледа фотелјата?

ЖАРКО: Треба да купиме за дома. Кога прима пациенти да се чувствува супериорно.

МАЦА: Баш сакам да ја видам.

ЖАРКО: Кај ќе ја видиш кога немаме фотелја.

МАЦА: Ќе средам јас. Се знам со газдата на салонот за мебел.

ЖАРКО: Утре ќе може да ја донесе?

МАЦА: Утре? Важи бе, ќе го викнам вечер кај мене.

ЖАРКО: Тоа значи дека утре ќе биде фотелјата тука?

МАЦА: И значи дека може да ја донесеш твојата асексуална жена.

ЖАРКО: Еј каква си. Јас ти се доверив, а ти...право во срце.

МАЦА: Јас ја вреѓам неа, а ти си навреден. Што љубов ќе беше тоа?

ЖАРКО: Љубов која произлегува од меѓусебно несебично почитување.

МАЦА: Лесно е така да збориш после секс. Ај кажи го тоа кога ти се сака, а јас не сум покрај тебе?

ЖАРКО: Е, што си ти... Слушај, знаеш што треба да направиш кога ќе дојде жена ми, нели?

МАЦА: Тоа беше лекција број 1 кога ме виде првпат.

ЖАРКО: Ама јас пак да ти повторам...

МАЦА: Нема потреба.

ЖАРКО: Ниски кондурчиња..

МАЦА: Скроз закопчан мантил...

ЖАРКО: Без шминка.

МАЦА: Фатена коса.

ЖАРКО: И уште?

МАЦА: Уште што?

ЖАРКО: Очила! Не заборавај.

МАЦА: Нема.

ЖАРКО: Ај сега отидов. Се гледаме утре.

МАЦА: И јас си одам. Нема сама да седам тука...

(Излегуваат.)

СЦЕНА 2

Маца седи на бела фотелја покрај бирото.

МАЦА: На фотелјава ќе биде доживување, еј!

(Влегува Мики, подгрбавен)

МИКИ: Ми рекоа дека тука работи најдобриот ортопед. Ми рекоа дека е доктор. Машки пол.

МАЦА: Кој те изваја вака? Сигурно имаш стомачни – коцкички. Ќе те викам коцкичка.

МИКИ: Вакви како тебе гледам секој ден. Ако не си доаѓа брзо докторот, си одам.

МАЦА: Кај ќе си одиш ваков?

МИКИ: Кој те стави тебе овде?

МАЦА: Вистински мажи ме ставија овде.

МИКИ: И вистинските мажи можат да згрешат.

МАЦА: Ама затоа се тука вистинските жени да ги поправат нивните грешки.

МИКИ: Нема вистински жени. Освен две.

МАЦА: На твоите две денес можеш да ме додадеш и мене.

МИКИ: Никогаш не би те додал тебе меѓу мајка ми и ...уште една жена.

МАЦА: Не ни сакам да ме ставаш во категорија со мајка ти. А, која е другата жена?

МИКИ: Тебе мислиш ќе ти кажам?

МАЦА: Ајде бе, и така си правиме муабет додека да дојде докторот.

МИКИ: Ми треба докторот. Ме боли кичмата.

МАЦА: Сега се сетив. Докторот денес има слободен ден.

МИКИ: Па што? Би оставил пациент да се витка од болка заради тоа?

МАЦА: Тоа подразбира слободен ден.

МИКИ: За тебе можеби да. За докторот – не верувам.

МАЦА: Седни.

МИКИ: Не допирај ме.

(Мики излегува. Маца го пушта касетофонот.)

Машки глас: „Ќе те сменам девојко, а да, а да, тотално ќе те променам, о, о, о.

МАЦА: Ајде пробај, обиди се ти.

Машки глас: Ќе бидеш како нова, кога ќе бидеш моја,моја,моја...

МАЦА: Не, не, а не... тоа нема да ти успее тебе...

(Касетата се закочува)

МАЦА: Еј, ми ја изеде лентата.

(Ја вади касетата)

МАЦА: А, каков микс беше ова. Па како само миксаше овој ди –
цеј...

(Става очила. Влегува Жарко.)

ЖАРКО: Зошто само очила?

МАЦА: Кај е жена ти?

ЖАРКО: Добро што не дојде.

МАЦА: Нема да дојде?

ЖАРКО: Зошто не си се облекла како што се договоривме? Сакаш да
ми направиш проблеми?

МАЦА: Не. Немав време за трансформација.

ЖАРКО: Што, да не работеше?

МАЦА: Се обидував да работам. Дојде пациент.

ЖАРКО: И?

МАЦА: И не ми даваше мене да го прегледам. Те бараше тебе.

ЖАРКО: Не си отиде кога виде дека ме нема?

МАЦА: Те чекаше. Не можев јас да вадам шминка, да собирам коса
пред него...А имам и еден предлог.

ЖАРКО: Каков?

МАЦА: Да се појавам природна пред жена ти.

ЖАРКО: Мацо зошто вака си играш со стар човек? Зошто?

МАЦА: А ти мене зошто ме вовлекуваш во лаги?

ЖАРКО: Е па ај да прекинеме се` меѓу мене и тебе и да живееме во
вистина.

МАЦА: Што сакаш да кажеш?

ЖАРКО: Не сакаш да лажеме, така?

МАЦА: Не е убаво.

ЖАРКО: Тогаш од сега ти си ми само практикантка и ништо повеќе.

МАЦА: Зошто?

ЖАРКО: Ми тргнало денес на нервози.

МАЦА: Зошто?

ЖАРКО: Што зошто бе Мацо?

МАЦА: Зошто да имаме само професионален однос и зошто се нервираш?

ЖАРКО: Предлагам да има бариера меѓу нас затоа што ти предлагаш да не ја лажеме жена ми. А, се нервирам зашто ти не гледаш што ме нервира.

МАЦА: Па ние до сега не сме ја излажале жена ти. Освен ако не си и` кажал за нас?

ЖАРКО: Нормално, не. Јас имам убав брак.

МАЦА: Што ќе рече – не си ја излажал.

ЖАРКО: Така си е.

МАЦА: Тогаш зошто да ја лажеме за мојот изглед? Жал ми е за жената. Мислам, јас цело време ти зборувам од позиција на жена. Жените не сакаат лажење.

ЖАРКО: Да, ама види сега. Ако жена ми те види тебе ваква каква што си си природно, после и да се кастрирам нема да ми верува дека не ја изневерувам.

МАЦА: Е па сега, ако е искрена кон себе ќе си признае дека нема маж што би ми одолеал.

ЖАРКО: И тогаш ќе се разведе од мене.

МАЦА: И така ти ќе ми бидеш секогаш достапен.

ЖАРКО: Знаеш дека ја сакам жена ми.

МАЦА: Зошто не дојде твојата сакана жена?

ЖАРКО: Бевме на доручек во нашата бурецилница. Јадевме четвртини и се секававме. Душата ми се исполни. Не можам да ти опишам, ти не си била вљубена.

МАЦА: Не дојде зашто не можеше да се оддели од бурецилницата?

ЖАРКО: Којзнае уште колку ќе седевме таму, ако не и` се јавеше пациент. Вонреден.

МАЦА: Тогаш и ти се сети дека треба да дојдеш на работа?

ЖАРКО: Искрено, јас сакав да одам дома со неа. Едноставно не можев да ја оставам.

МАЦА: И што те натера да дојдеш?

ЖАРКО: Искра ме убеди дека е цабе да одам со неа зашто ќе биде зафатена со пациентот. Знаеш, нејзината работа е доста потешка од нашата. Од кај знаеш, може човеков што и` се јави е пред самоубиство. Ако она како психијатар не интервенира веднаш... Многу е чувствителна, ќе го носи на душа цел живот.

МАЦА: А, не го приметуваш резултатот од мојата интервенција?

ЖАРКО: Ииии, фотелја... Ау Мацо, одлична е. Што да направам јас за тебе? Имам многу енергија денес.

МАЦА: Енергијата што ја доби од жена ти сакаш да ја потрошиш на мене?

ЖАРКО: Што има врска од каде ми е енергијата?

МАЦА: И тоа што викаш. Важно е да имаш енергија за мене.

ЖАРКО: Немој на фотелјата. На креветот.

МАЦА: На бирото.

ЖАРКО: Така си е.

(Водат љубов. Сцената е затемнета)

ЖАРКО: Ау...

МАЦА: Не е толку блиску целта.

ЖАРКО: Пречка на патот на маратонецот. Ми се заби пенкало во грбот.

МАЦА: Зар таа пречка ќе те спречи да стигнеш до целта?

ЖАРКО: И пречките се дел од победата.

МАЦА И ЖАРКО: Оооо, уеее, јее!

Сцената се осветлува.

ЖАРКО: Среќен сум. А, ти?

МАЦА: Добар беше. Ама другпат немој да ме оставаш долго сама.

ЖАРКО: Кога сум те оставил долго сама?

МАЦА: Денес! Каснеше, жена ти не дојде, дојде ти почна да ми збориш за неа.

ЖАРКО: Не сакаш да ти кажувам за неа?

МАЦА: Сакам. Ама прво заврши ја работата со мене.

ЖАРКО: Така си е. Добро, се разбравме. Колку е убаво кога се разбирам и со тебе и со Искра. Мислам можам да ги подредам работите во цел свет. .. Од една страна имам жена со која духовно се разбирам. Од другата страна стоиш ти.

МАЦА: И?

ЖАРКО: Па и со тебе се разбирам. Ние имаме една комуникација – тело говори..

МАЦА: И кога ќе дојде сега жена ти?

ЖАРКО: Не знам. Ќе се договориме вечер.

(Тропање на вратата.)

ЖАРКО: Не може да е она. Влегувај во шкафот.

ГЛАСОТ НА МИКИ: Дојде ли докторот?

(Жарко ја отвара вратата. Мики паѓа врз него)

МИКИ: Вие ли сте докторот? Јас сум Мики.

ЖАРКО: Гледаш ли ти што правиш?!

МИКИ: А, ме гледате ли вие мене?

ЖАРКО: Станете да ве видам.

МИКИ: Не можам помогнете ми.

ЖАРКО: А, можевте да паднете.

МИКИ: Паѓам затоа што немам рамнотежа. Шинат сум.

ЖАРКО: Навистина сте.

МИКИ: Ве молам, треба да одам на работа. Ќе можете ли да ми помогнете?

ЖАРКО: Ќе морам.

МИКИ: Знаев дека ќе ми помогнете. Верував.

ЖАРКО: Нормално. Зошто не би ви помогнал?

МИКИ: Сестрава ме заплашуваше дека нема да ме прегледате затоа што имате слободен ден.

ЖАРКО: Без разлика дали сум слободен или не кога ќе видам човек во неволја си ја повторувам заклетвата.

МИКИ: Професионалец. Само не разбирам зашто ви е таа сестра. Само ви ги брка пациентите.

ЖАРКО: Имајте трпение со неа. Таа е тука на пракса. Ќе ја обучиме, па после ќе сакате таа да ве прегледува, а не јас.

МИКИ: Никогаш.

ЖАРКО: Не сте многу повреден. Ќе ве средам. Мацо, една витаминска ваму.

МИКИ: Таа е тука?!

ЖАРКО: Мацо!

(Маца излегува)

МАЦА: Коцкичка дошол?!

МИКИ: Спречете ја! Не и` дозволувајте да ми се приближи.

ЖАРКО: Мацо во овој момент е најважно да му помогнеме.

Откопчајте го.

МИКИ: Сам ќе се откопчам! Аааа, боли...

ЖАРКО: Не давајте отпор кон болничкиот персонал. Сите ние сме тука за да ви помогнеме.

МАЦА: Пари! Во долниот веш!

ЖАРКО: Тука ги чувате парите?

МИКИ: Помогнете ми и ќе ви објаснам.

ЖАРКО: Не таму инекцијата. Погоре треба.

МИКИ: Докторе, ставете ми вие.

ЖАРКО: Обидете се повторно.

МАЦА: Вака?

ЖАРКО: Така. Сега притиснете го шприцот.

МАЦА: Ми се измрда. Он мрдна.

ЖАРКО: Зошто мрдате?

МИКИ: Се здрвив вака. Докторе ве молам да завршиме побрзо.

ЖАРКО: Ќе завршиме ако сте мирен.

МИКИ: Ставете ми вие.

ЖАРКО: Гледам не ги знаете правилата. Практикантките имаат право да згрешат до 3 пати. Јас ги разбираам потполно и им давам уште 2 обида.

МИКИ: Јас знам дека ги разбирате и пациентите. Затоа ве молам ставете ми вие.

ЖАРКО: Така си е. Ги разбираам и пациентите. Дај Мацо. Затоа сум толку успешен и надалеку познат.

МИКИ: Фала ви докторе. Сигурно веќе претпоставувате дека ова нема да ви го заборавам.

МАЦА: Кажи сега зошто не ги носиш парите во новчаник?

МИКИ: Ако сака докторот да знае. Ако не, нема да го замарам.

МАЦА: Јас сакам да знам.

МИКИ: Пријатно.

МАЦА: Слушаш ли?! Жарко кажи му!

ЖАРКО: Зошто носите пари таму каде што видовме дека носите?

МИКИ: Јас работам како стриптизер.

МАЦА: Каде?!

МИКИ: И тоа за жени. Се наведнав една да ми стави пари, и се шинав. Од работа веднаш дојдов тука.

ЖАРКО: Од вашиот тон насетувам дека не сте многу задоволен од професијата.

МИКИ: Јас многу сакам да играм. Од мали нозе членував во играорно друштво. Потоа се пронајдов во новите правци на играње кои се појавуваа. Бев познат техниција и меѓу оние што пуштаа хаус. На крај завршив со танц на шипка.

ЖАРКО: Во што е проблемот?

МИКИ: Звучите како мојата докторка. Вака не разговарам со никој друг. Ама вас ве почитувам па ќе ви кажам.

ЖАРКО: Не морате.

МИКИ: Сакам. Ако дознае докторката за ова...Ако дознае дека воопшто сум посетил било каков друг лекар па макар и ортопед, може да ја истури сета нервоза врз мене.

ЖАРКО: Ако ви е подобро, можете да си одите.

МИКИ: Проблемот е во тоа што не сакам да играм за жени.

Инаку потекнувам од традиционално семејство и татко ми не ми дозволува да играм за мажи. Да не ме разберете погрешно. Јас ги

сакам жените, ама веќе ми е смачено од нив. Затоа сакав да сменам малку, па да играм за мажи ама ви реков, татко ми не ме пушта.

ЖАРКО: Ако ви е подобро, слободно одете си!

МИКИ: Подобро ми е. Ви ветувам докторе – ќе дојдам да ви изиграм една точка.

(Мики излегува.)

ЖАРКО: Ни пред пациенти веќе не можам да се воздржам. Зависен ме правиш.

МАЦА: Молчи.

ЖАРКО: Имаше една песна: Колку повеќе ми даваш толку повеќе сакам. I can't get enough of your sex baby.

МАЦА: Молчи. Штеди ја енергијата.

(Маца му го соблекува мантилот на Жарко. Го бутка на фотелјата.)

МАЦА: Ти кажав дека вечер ќе дојдат моите тука?

СЦЕНА 3

Маца прска со дезодоранс во кабинетот. Се слуша тропане на вратата.

МАЦА: Напред!

(Влегуваат Зорка и Киро.)

ЗОРКА: На мајка, напред вика.

КИРО: И тоа така сигурна во себе го рече.

ЗОРКА: Киро, уште одма ли со солзите?

КИРО: Ме потсети на забарката во војска. И таа кога ќе викнеше - напред!... Сите мислеа командантот вика.

ЗОРКА: Значи сине, овде работиш.

МАЦА: Овде. Седнете.

ЗОРКА: Ти седиш на фотелјата?

МАЦА: Јас ...и докторот. Многу сакаше да ве запознае ама не можеше да ве чека до сега. Дома го чека жена.

ЗОРКА: Ете како некои теми сами се наметнуваат. Лебдат во воздухот како реални проблеми кои треба брзо да се решат.

МАЦА: Што се загрижи оддеднаш мамо?

КИРО: Гледам кревет имате. Јас ќе прилегнам малку.

ЗОРКА: Аман бе Киро, секогаш кога ми треба засилување, ти ме оставаш.

КИРО: Кичмата ме фати. Маца ме разбира.

ЗОРКА: Иако татко ти вака се однесува понекогаш, јас никогаш не сум се покајала што сум се омажила. Бракот е една институција... како да се изразам... Исто како што е оваа болница државна институција, така е бракот приватна институција. Ти не` направи горди со државната институција. Сега...продолжи да не` правиш горди.

КИРО: (станува) Нешто тука мириса.

МАЦА: Веќе се изветреа.

ЗОРКА: Помирисав јас уште кога влегов, ама не реков ништо. Си викам се` е убаво на изглед. А, и убаво мириса. И тогаш помислив да не урочам и затоа ништо не реков.

КИРО: Зорке, пак со уроците?

ЗОРКА: Па што бе Киро? Од каде знаеме дека не е урочена затоа што е убава и затоа сега не може да се омажи!

КИРО: И завои имате...и фластери... А, појаси?

МАЦА: Мамо нели разговаравме за ова? Не е да не можам, јас сеуште не сакам да се омажам.

КИРО: Така ќерко. Ерген е најубаво да си.

ЗОРКА: Киро, ај... оди легни. Исправи ја кичмата. Маро, не можеш од мене да скриеш дека си многу осамена. И сама кажуваш како докторот има кај да се врати. Го чека некој дома. А, ти ...Цел ден седиш на работа. Тоа е, ти може не си свесна, ама тоа е затоа што не сакаш да се вратиш дома во празна куќа.

МАЦА: Мамо, ги извртуваш работите. Денес седам цел ден затоа што ве чекав вас да дојдете. Инаку, по работите со докторот се враќам дома. Дома продолжувам со работа.

КИРО: И дома примаш пациенти?

МАЦА: По потреба.

КИРО: Ете, Зорке. Не е сама.

ЗОРКА: Ова го зборуваш за да не ме секираш. Ама те знам јас тебе. Од мало беше срамежливо. Можам да замислам како ти е сама со докторот во овој кабинет.

МАЦА: Не ми е толку тешко како што мислиш ти.

ЗОРКА: Ај да ти верувам.

МАЦА: Сакате кафе да ви сварам? Со слатко да ве послужам?

ЗОРКА: Не, не, не дојдовме на кафе. Само сакавме да видиме во какви услови работиш и си одиме. И ти си уморна. Ајде Киро.

Киро... Стани Кире. Ете гледаш што ти е брак. Се караме, ама пак нагалено си се викаме. Зошто не станува?

МАЦА: Заспа изгледа.

ЗОРКА: Како заспа. Сега зборуваше.

МАЦА: Подобро да го оставиме тука. Да не ја повреди кичмата ако стане нагло.

ЗОРКА: Ма, како ќе си одам без татко ти? Кириле, ајде станувај... Дише.

МАЦА: Ајде, ќе спиеш кај мене.

(Излегуваат. Киро станува, го отвара шкафот. Вади појас за кичма.)

КИРО: Појасов може да и` биде мал на Милена. Или па Сијка ми бараше појас?

(Го става појасот за кичма на себе. Легнува)

СЦЕНА 4

Лекарскиот кабинет. Влегува Жарко.

ЖАРКО: Дал кафе да пијам, дал Маца да ја чекам...

(Тропање на вратата)

ЖАРКО: О! Маца измислила ново тропане? Повелете, влезете.

(Влегува Искра.)

ЖАРКО: Искра?! Искричке!

ИСКРА: Изненадување.

ЖАРКО: Поизненаден не можам да бидам.

ИСКРА: Пријатно нели?

ЖАРКО: Зарем се сомневаш?

ИСКРА: Ми откажа пациент и јас... по тебе. Возев позади тебе. Ама ти не ме виде.

ЖАРКО: Зар е можно? А, само да сум погледнел на ретровизорот ќе сум го расипел изненадувањето.

ИСКРА: Кај ти е практикантката да ја видам? Уште не стигнала? Си зема слобода. Таа треба секогаш да е тука пред тебе.

ЖАРКО: Сега ќе дојде. Ај ќе одиме во кафанчето доле.

ИСКРА: Зошто кафана кога имаме кабинет?

ЖАРКО: Ама ќе дојде. Секакви слики може да и` поминат во глава кога ќе не види заедно.

ИСКРА: Како психијатар одговорно тврдам дека таа девојка како што ти ја опишуваш, нема ќелии за фантазирање во главата.

ЖАРКО: Ама да беше специјализиран психијатар може ќе ти текнеше дека секој има ќелија за сексуално фантазирање. Па дури и Марика.

ИСКРА: Ниско удираш.

ЖАРКО: А, како психијатар со искуство, јасно ти е дека тоа го кажав затоа што сум напнат.

ИСКРА: Зошто си напнат?

ЖАРКО: Зашто може да не` каже на директорот и ...готово е со мене.

ИСКРА: Ама ние ништо не правиме... Или сакаш да кажеш може да лаже?

(Жарко клима со главата)

ИСКРА: На интелигенција ме фати, на интелигенција сеуште ме заведуваш.

ЖАРКО: Сакаш да одиме во кафанчето како љубовници? Ќе пиеме нес – кафе од иста цевка. Образите ќе ни бидат залепени дури гледаме во менито.

ИСКРА: Жару мој!

ЖАРКО: Искро која никогаш не пламнува!

ИСКРА: Така инспиративно ми делува кабинетов. Ако некогаш те отпуштат, сети се на мене и препорачај ме. Доста веќе примам пациенти дома...Гледај – “Оддел психијатрија“. Гледаш?

ЖАРКО: Далеку ми е. Не гледам.

(Влегува Зорка.)

ЖАРКО: Марија! Каде си до сега?

ЗОРКА: Јас сум ...и го барам...

ЖАРКО: Што си толку збунета денес? Запознај се со жена ми.

ИСКРА: Исклучително ми е мило.

ЗОРКА: Вие сте докторот така?

ЖАРКО: Марија!? Што ви е денес? Не личите на себе. Да не се исплаши од нешто? Искра гледаш ли какво стравопочитување будиш кај луѓето што те гледаат првпат?

ИСКРА: Многу е нешто збунета. Или стручно кажано – ептен е конфузна.

ЖАРКО: Оди брзо доле. Потребна си.

ЗОРКА: Ама јас го барам...

ЖАРКО: Се` ќе најдеш доле. Оди.

(Зорка излегува)

ИСКРА: И смешна ми е и жална ми е. Со еден збор трагична е.

Изгледа исто како што ми ја опиша. Ама не знаев дека е волку стара.

Оваа, постара од мене.

ЖАРКО: Не ти кажав дека е постара? Ама многу е фина.

ИСКРА: Се` гледа. Наивна.

ЖАРКО: Скромна жена.

ИСКРА: Колку сум јас повеќе од неа. Ми расте гордоста.

ЖАРКО: Сакаш да одиме доле да видиш каде одам на пауза?

ИСКРА: После. Прво да ја видам.

ЖАРКО: Па ја виде.

ИСКРА: Кога?

ЖАРКО: Сега.

ИСКРА: Кого?

ЖАРКО: Марија.

ИСКРА: Ти зборам за фотељата.

ЖАРКО: Да, да да. Ете ја. Ај прво да одиме доле. Никогаш не ми се пиело кафе толку многу.

ИСКРА: Чекај да ја разгледам. Па после оди на кафе.

ЖАРКО: Јас сакам со тебе. Мерак ми е.

ИСКРА: Кога ќе се зажариш за нешто тешко се гасиш.

ЖАРКО: Немој да ме гасиш. Пробај пламни со мене.

ИСКРА: Ајде. Ама после ќе се качиме.

(Влегува Маца, Жарко ја бутка надвор.)

ЖАРКО: Момент, имам пациент.

МАЦА: Жарко јас сум.

ИСКРА: Кој беше тоа?

ЖАРКО: Книговодителката.

ИСКРА: Зошто не ја пушташ?

ЖАРКО: Не е итно да влезе сега.

МАЦА: Жарко отвори.

(Искра ја отвара вратата, Маца влегува)

МАЦА: Добар ден.

ИСКРА: Нема да ми се претставите?

МАЦА: А, вие мене?

ЖАРКО: Искра, ќе умрам за кафе.

МАЦА: Искра!

ИСКРА: Таа сум. Или поточно – жена на овде присутниот доктор.

МАЦА: Мило ми е.

ИСКРА: Се` уште не знам која сте вие.

МАЦА: Сега можеби вака не е по бонтон ама што мислите вие која сум?

ИСКРА: Штом ми поставувате вакво психолошко прашање, сигурно знаете што сум по професија. А тој податок зборува дека сте имале поблиски контакти со мојот маж.

МАЦА: Зошто мислите така?

ИСКРА: Па сигурно нема на странец, маж ми да му зборува за мене.

МАЦА: Во право сте.

ЖАРКО: Искра навистина за непотребни работи си ги трошиш твоите сетила. Дојди тука, седни на фотелјата и консултирај го твоето сетило за уживање.

ИСКРА: Донеси ја овде.

МАЦА: Зошто ме гледате така?

ИСКРА: Вие не сакате да ве гледаат?

МАЦА: Зависи кој ме гледа.

ЖАРКО: Еве, седни.

ИСКРА: Висока ми е, не можам да седнам.

ЖАРКО: Не сум ја кривал.

ИСКРА: Сигурно таа баба практикантка искористила момент кога не си бил тука за да седне.

МАЦА: Која баба?

ЖАРКО: Може јас сум ја кривал па сум заборавил.

ИСКРА: До кога ќе те лечам од наивност? Без разлика на годините на твојата практикантка ти си требал до сега да ја научиш кој каде седи.

ЖАРКО: Кажу ми ти за фотелјата. Сакаш ли таква за твојата канцеларија?

ИСКРА: Сакам, ама црна. Не ми е јасно, зошто бела ти донеле? Еден ортопед добар како тебе треба да има претставителна црна фотелја.

ЖАРКО: Заради пациентите. Тоа од тебе го знам. За да им делува позитивно местово.

ИСКРА: Не сум мислела баш на бела фотелја кога сум зборувала за позитивизмот во здравството. А, да не ти сугерирал некој за бојата?

ЖАРКО: Знаеш дека сугестии примаам само од тебе.

ИСКРА: Ми се допаѓа фотелјата. Те чекам вечер порано. Се сеќаваш?

ЖАРКО: Се сеќавам?

ИСКРА: Знаам дека се сеќаваш.

ЖАРКО: Сигурно дека се сеќавам. Ама дежурам вечерва.

ИСКРА: Најди замена.

ЖАРКО: Така си е.

ИСКРА: Сега си одам и те оставам да мислиш со своја глава. Пред да си одам еве ти една мисла од мојата глава – сомнителен си. Ќе разговараме вечер.

(Искра излегува)

МАЦА: Кажувај! Од кај излезе жена ти?

ЖАРКО: Срам да ти е.

МАЦА: Не ми е.

ЖАРКО: Не ти е?

МАЦА: Денес завршивме добра работа. Нема веќе да се плашиме.

ЖАРКО: Сега треба да сме среќни ако ме остави така?

МАЦА: Така.

ЖАРКО: Како можеш. Те предупредив за ова.

МАЦА: Ама признај дека би ни било убаво да се среќаваме и надвор од кабинетов? Без страв дека жена ти ќе не` фати.

ЖАРКО: Ти си...мегаломан! Зошто сум ти јас потребен надвор од тука кога имаш резерви на секој чекор?

МАЦА: Едноставно сакам да знам дека секогаш си ми достапен.

ЖАРКО: Значи ти можеш и со мене и со кого сакаш, а јас не може ни со жена ми, така?!

МАЦА: Така некако.

ЖАРКО: Не може така! Да знаеш дека пред да дојде Искра, бев со друга жена тука.

МАЦА: Како не....Која?

ЖАРКО: Така постара жена, ама добра.

МАЦА: За неа жена ти рече – баба практикантка?

ЖАРКО: Баба е само дури не се опушти.

МАЦА: И ти рече дека јас сум таа?

ЖАРКО: Таа беше природно камуфлирана од надвор како стара жена. После дојде ти и разбуди сомнежи.

МАЦА: Баш ми е мило! Кога си можел да носиш други жени и тоа баби во нашиот кабинет, на нашите позиции...Овде се` мириса на нас.

ЖАРКО: Нејзе не и` пречеше.

МАЦА: Доста е! Си одам.

(Излегува)

ЖАРКО: Не знам за што ми викаше Искра да се сетам. Да не е некој повод? Стареам, не памтам. И така си е.

(Маца се враќа)

МАЦА: Ме виде директорот. Ми рече дека ако си отидам сега нема повеќе да се вратам. Веќе подолго време сакал да не` опомене дека многу галама правиме.

ЖАРКО: Гледаш ли што правиш? Дојди ваму.

МАЦА: Кажи ми дека сум ти потребна. И за работа...и за други работи. Не сакаш да си одам. Кажи.

ЖАРКО: Да.

МАЦА: Не ме увери.

ЖАРКО: Уморен сум, Мацо. И ментално и духовно.

МАЦА: Препушти ми се. За тоа што следува ти е потребен само физички напор.

ЖАРКО: Тоа малку е?

МАЦА: Молчи. Моето тело ќе ја хипнотизира твојата оптеретена свест.

ЖАРКО: Ти верувам и ти се препуштам. Ама на креветот. Немам сила ни да седам на фотелјата.

МАЦА: Ако сакаш и под креветот. Само дај веќе да почнеме. Криза ме фати.

(Водат љубов.)

ЖАРКО: Оооо, уеее, јее!

(Жарко станува)

МАЦА: Се зезаш нели? Сакаш да ми кажеш дека стигна до целта?!

Па, ти ни на старт не беше наместен.

ЖАРКО: Маратонецот прескокна неколку фази, ама сепак стигна до целта.

МАЦА: А, целта не беше подготвена да биде освоена без напор.

ЖАРКО: Под притисок сум. Не можам да се сетам...Морам да одам. Замени ме.

МАЦА: Ме оставаш? Не сме ни до пола... работно време.

ЖАРКО: И така немаме пациенти. Одседи па оди си.

МАЦА: Седењето е тешко за мене. Јас сакам да работам. Сакам пациенти.

ЖАРКО: Може и ќе дојде некој. Биди тука.

(Жарко излегува)

МАЦА: Не можам да поднесам да бидам сама... Ало, Дарко? Маца овде. Се сеќаваш? Пред два дена бевме заедно. Во мојот стан. Маца ортопедот. Се сети? Можеш да поминеш да ме земеш од работа? Ај те чекам.

(Маца излегува. Излегува Киро.)

КИРО: Овде секој со секого. А јас имав грижа на совест дека сум неморален.

(Влегува Мики)

МИКИ: Добарден.

КИРО: Пријатно.

МИКИ: Докторот...

КИРО: Ништо јас не знам.

МИКИ: Ќе се врати брзо?

КИРО: Јас реков.

МИКИ: Такви луѓе се потребни. Принципиелни. Прави мажи.

КИРО: Фала.

МИКИ: Тоа искрено го мислам. Подобро да не ме услужите, отколку да се лигавите како онаа што божем нешто работи тука.

КИРО: Која?

МИКИ: Таа на пракса. Имате среќа ако не сте ја затекле.

КИРО: Марија?

МИКИ: Така и е името сигурно. Се срамам што имаме исти иницијали.

КИРО: Слушај ти. За жена ми се изнаслушав разни работи. Дека е баба, дека е наивна, дека е скромна и уште неznam какви навреди. Признавам дека ми беше смешно да слушам. Ама за ќерка ми тоа нема да го дозволам. Толку години ми е ќерка јас дури сега сфатив колку сме ние исти. Јас тврдам дека вие не сте и` дале шанса да ви ги докаже своите способности.

МИКИ: Ми направивте модрица.

КИРО: Размисли пред да оговараш.

(Киро излегува.)

МИКИ: Првпат по долго време да не можам да се разберам со маж.

Ова треба да го објасни мојата психијатарка.

(Мики ги остава снимките на биро и излегува)

СЦЕНА 5

Жарко седи со главата наведната на бирото. Влегува Маца.

ЖАРКО: Касниш.

МАЦА: Заспав сабајлево и.. се успав. Имав исполнета ноќ.

ЖАРКО: Па што ми е мене гајле?!

МАЦА: Што ти е тебе? Пијан си?

ЖАРКО: Од домашна ж`та не фаќа.

МАЦА: Стани, изми се и кажи ми што ти е.

ЖАРКО: Немој да ми наредуваш. Не си ми ти жена!

МАЦА: Добро. Седи, пиј и кажи ми што ти е.

ЖАРКО: Знаеш на што требало да се сетам?

МАЦА: Одвај чекам да чујам.

ЖАРКО: Дваесет години од нашата прва средба.

МАЦА: А, не се сети.

ЖАРКО: Ич не ми текна.

МАЦА: Е, добро де си заборавил.

ЖАРКО: Ти мислиш она глупава е?! Мислиш не се сомнева во мене и тебе?! И така вчера остана отворено прашањето - која си. Искра ми даде шанса. Си се договорила со себеси. Ако се сетам на годишнината ќе ми прости се`.

МАЦА: А ако не се сетиш?

ЖАРКО: Губи доверба во мене.

МАЦА: Ќе ти се смири.

ЖАРКО: А, спремала, спремала... дури знаеш што имаше? Сокот што сум го пиел на нашата прва средба, а не сум го допил. Го зачувала.

МАЦА: И сега ти го дава? Па што не ти го дала на 10 годишнината?

ЖАРКО: За да имало поголем ефект. А јас ја зезнав работата Мацо, ја зезнав.

МАЦА: Ќе видиш како ќе те побара она.

ЖАРКО: Мислиш?

МАЦА: Јас одма ја видов дека не може таа без тебе.

ЖАРКО: Ќе ти верувам. А, што се овие снимки овде?

МАЦА: Кои? Не знам.

ЖАРКО: Си му кажала на некој да се снима?

МАЦА: Не.

ЖАРКО: Вчера, немаше пациенти?

МАЦА: Најверојатно не.

ЖАРКО: Како најверојатно?

МАЦА: Нема пациенти денот.

ЖАРКО: Си отиде порано вчера?

МАЦА: Па и ти си отиде.

ЖАРКО: Мацо, те замолив да останеш.

МАЦА: Ама ти знаеш дека не можам да седам сама.

ЖАРКО: На сите маки уште и афера треба да ни извадат. Да не` пишува по весници дека напуштаме работно место во работно време. Сега треба директорот да ме викне.

(Свони телефонот.)

ЖАРКО: Еве го. Не ти е жал за мене?

МАЦА: Спремна сум да се жртвувам за тебе.

ЖАРКО: Да? Искра ти си? Што ти е? Смири се и кажи ми. Што на улица? Од говорница се јавуваш? Те опљачкале?! На улица?! Кај си кажи ми? Чекај ме, доаѓам.

МАЦА: Ти кажав ли дека ќе те побара?

ЖАРКО: Жал ми е што ја опљачкале ама мило ми е што ми се јави.

МАЦА: Ајде оди.

ЖАРКО: Ќе останеш?

МАЦА: Оди.

(Жарко излегува)

МАЦА: Ми треба сега нешто младо.

(Влегува Мики и веднаш излегува)

МАЦА: Мики! Те видов, не бегај!

МИКИ: Кога ќе дојде докторот?

МАЦА: Само што не дошол.

ЖАРКО: На пауза дојдов?

МАЦА: Штом јас те примив значи не си дошол на пауза.

ЖАРКО: Па, каде е тогаш? Касни на работа?

МАЦА: Може без такви испади?

ЖАРКО: Само сакам да знам до кога ќе седам тука со тебе.

МАЦА: Нема да ти биде лошо со мене како што си мислиш.

МИКИ: Не мислам, знам.

МАЦА: Грешеш. Си даваш лоши автосугестии. Пробај да

повторуваш: „Ме излудуваш“!

МИКИ: Што се замислуваш ти? Сакаш да ја замениш мојата психијатарка? Само она има право да се меша во моите мисли.

МАЦА: Имаш психијатарка? Таа да не те злоупотребува малку па затоа си ти ваков, а?

МИОКИ: Ќе дојде ли докторот?

МАЦА: А, зошто јас да не те прегледам?

МИКИ: Зошто не ти верувам.

МАЦА: Ветувам дека ќе се однесувам строго професионално.

МИКИ: Значи не доаѓа докторот?

МАЦА: Не.

МИКИ: Па што лажеш тогаш?

МАЦА: За да не си отидеш без јас да те прегледам.

МИКИ: Оставив снимки.

МАЦА: Ти ли си ги оставил? Па што си избегал ко...

МИКИ: Немаше никој кога дојдов! Му ги оставив на докторот да ги види.

МАЦА: Не можеше докторот да ги види. Затоа ќе ги видам јас.

МИКИ: Го разбираам јас него. Знам зошто си бега порано дома. Ама не е доволно јас што го разбираам. Треба сите да разберат и сфатат.

МАЦА: Снимките викаат дека имаш одличен распоред на `рбетните пршлени. Само овде...Ај соблечи се.

МИКИ: Ќе дојдам кога ќе биде докторот овде.

МАЦА: Ако му кажам два збора нема да го видиш докторот.

МИКИ: Што ќе му кажеш?

МАЦА: Ќе му речам да не те прегледува веќе.

МИКИ: Демек имаш многу влијание врз него?

МАЦА: Да.

(Мики ја соблекува маицата. Маца го масира.)

МИКИ: Е, баш таму ме боли.

МАЦА: Знам.

МИКИ: Еј како ги погодуваш местава.

МАЦА: Знам.

(Маца го прегрнува од позади.)

МИКИ: Знаев. (се облекува) Ти си непоправлива. Тоа ти е во крвта.

Може и во фамилија ти е!

(Влегува Зорка)

ЗОРКА: Леле ве прекинав во терапија?

МИКИ: Ти да не сакаш да ни се приклучиш?!

(Мики излегува.)

ЗОРКА: Што е волку дрзок? Чудна младина. Затоа ти не можеш да се омажиш.

МАЦА: Нешто беше нервозен. Не се сите такви. А, ти мамо зошто дојде?

ЗОРКА: Јас не можам да го приберам татко ти.

МАЦА: Како тоа?

ЗОРКА: Уште не се вратил дома откако го оставивме тука.

МАЦА: Јас забравив дерка го оставивме тука. Не знам ни кога си отишол.

ЗОРКА: Немој сега ти веднаш да се откажеш од идејата за брак. Сето ова е составен дел од бракот.

МАЦА: Пријави во полиција?

ЗОРКА: Не.

МАЦА: Ајде.

(Излегуваат)

СЦЕНА 6

Маца седи во кабинетот. Чита книга. Влегува Жарко со букет ружи.

ЖАРКО: Овие се за тебе.

МАЦА: Цвеќе си ми купил?

ЖАРКО: Да не си алергична?

МАЦА: Не сум ти јас жена цвеќе да ми носиш.

ЖАРКО: На љубовница не се дава?

МАЦА: Зависи што сака љубовницата од тебе. А, ти би требало да знаеш што сакам јас.

ЖАРКО: Знам. И денес можам да ти дадам се` што сакаш. Ама ај оди прво до трафика купи весник. Денес треба огласи да излезат да видам некоја фотеља на старо ако има.

МАЦА: Ќе ти ја прифати на старо?

ЖАРКО: Е па немаме сега за нова. Ограбувачот и` ги зел парите за фотеља.

МАЦА: Ако сакаш можам да го викнам газдата од салонот за мебел на вечера.

ЖАРКО: Не не не. Ќе се снајдам сам.

МАЦА: Мене не ми е тешко. Не му е ни него. Само не знам што би барал од мене овојпат.

ЖАРКО: Не бе Мацо. Не можам да дозволам да се даваш себеси за мене фотелја да ми најдеш.

МАЦА: И твојата е на тој начин добиена.

ЖАРКО: Добро еднаш и така и така. Ама двапати...не можам.

МАЦА: Како сакаш.

ЖАРКО: Ај тркни купи весник.

МАЦА: Ова не те интересира повеќе?

ЖАРКО: Што книга е тоа? „1003 пози за 1001 ноќ“. Ама сега е ден.

МАЦА: Е сега си среќен па се правиш духовит?

ЖАРКО: А, зошто 1003 за 1001? Ова не е оригинален наслов.

МАЦА: Ама, затоа нуди оригинални работи.

ЖАРКО: Иди купи весник.

МАЦА: Е, не може сега. Си се смирил со жена ти. Сега сум на ред јас. Па, после пак мисли на жена ти.

ЖАРКО: Жени, жени. Ќе ме растргнете. Ќе се откажам од вас еден ден.

МАЦА: Дојди да видиш една поза.

ЖАРКО: Ова изводливо е?

МАЦА: Застани до мене. Ти наопачки ја гледаш.

ЖАРКО: (застанува до неа) Вака па уште почудно изгледа.

МАЦА: Ќе пробаме?

СЦЕНА 7

Жарко стои на раце. Маца стои покрај него.

МАЦА: Да не` паѓаш? Да те придржам? Кажи нешто.

ЖАРКО: Јас одвај дишам, ти...

МАЦА: Ти погрешно ги разбра позите.

ЖАРКО: Од што многу добро ги разбрав позите ми падна притисокот.

МАЦА: Па, ти обратно реагираш. И зашто се затрча да застанеш вака?

ЖАРКО: За да ми отиде крвта во главата.

МАЦА: Јас па мислев кичма исправаш.

ЖАРКО: Види таму може пишува дека е забранета за луѓе на моја возраст.

МАЦА: Како не. Тебе не ти успеа, па сега забрането.

ЖАРКО: Може ова е знак за да сфатам како се чувствува жена ми кога не може.

МАЦА: Она секогаш не може.

(Влегува Мики)

МИКИ: Докторе, што вака.... на работа?

ЖАРКО: (застанува на нозе) Како мислите?

МИКИ: Имам нешто важно да зборувам со вас. Ќе може ли девојкава да излезе?

МАЦА: Не може. Каков е тој однос?

ЖАРКО: Таа е тука за да научи нешто. Се` што би правеле би и` било од корист.

МИКИ: Па ова може и не треба толку рано да го научи.

ЖАРКО: Оди купи весник.

(Маца излегува)

МИКИ: Не се сеќавате на мене? Стриптизерот!

ЖАРКО: А да. Како кичмата?

МИКИ: Јас дојдов вие да ми кажете. Ама вие сигурно не сте ги ни погледнале снимките.

ЖАРКО: Имавме многу работа.

МИКИ: Не мора да ми објаснувате. Знам јас како идат тие работи (брои пари, му ги остава на бирото) А, со оваа пуни раце работа а? Знам. Имав таква жена. Ненаситна. Смачено ми е од такви. А, и од жени воопшто.

ЖАРКО: Соберете си ги еврава.

МИКИ: Тие се за вас.

ЖАРКО: Зошто?

МИКИ: Сакам специјален третман.

ЖАРКО: За сите пациенти имаме ист третман.

МИКИ: И за тие што даваат по некоја пара?

ЖАРКО: Налетавте на погрешен човек.

МИКИ: Нема погрешен човек кога се работи за пари.

ЖАРКО: Што сакате?

МИКИ: Сакам само да бидам сигурен дека кичмата ми е здрава. Таа ми е многу битна.

ЖАРКО: Доаѓајте на контрола.

МИКИ: И да ме прегледува онаа?

ЖАРКО: Не можете така да се однесувате кон персоналот.

МИКИ: За мои пари можам. А и не барам многу. Значи, таа да не ме прегледува, а вие внимателно да ја следите состојбата на мојата кичма.

ЖАРКО: Тоа можете да го добиете и без вакви скандали.

МИКИ: Тоа би требало да го добијам без да го барам. А, минатиот пат не го добив. Ми ставивте витаминска и ме пуштивте. Отидов

дома, легнав и после не можев да станам. А, вие сте најдобриот ортопед. Што да очекувам од другите? Од вас барам секогаш да ми бидете достапен. Може јас да доаѓам тука на контрола, а вие да ме прегледувате. Или вие да доаѓате кај мене на работа кога ќе има потреба. Еве ви ја адресата. Таму е ноќниот клуб каде што играм. Мислам дека доволно ве мотивирав за да го правите тоа.

(Влегува Маца. Жарко брзо ги зема парите)

МИКИ: Размислете за работа во клубот. Ќе ви биде интересно.

(Мики излегува.)

ЖАРКО: Купи весник?

МАЦА: Немаше.

ЖАРКО: Лажеш. Ме казнуваш заради позите?

МАЦА: Не.

ЖАРКО: Што ти е?

(Маца му го фрла весникот на биро.)

ЖАРКО: Зошто го криеше? (Чита) „Кој се работи во кабинетите на нашите лекари?“ Што е ова? И уште на насловна!

МАЦА: Не знам зошто воопшто читаш весници?

ЖАРКО: (чита) „Кој се критериумите еден обичен млад човек да работи во кабинет на истакнат лекар? Дали дошол таму легално? Сме се запрашале ли зошто тие обични млади луѓе се најчесто женски пол? Не! Нас тоа не не` засега се` додека се поттикнуваат млади кадри. Но, какви професионалци ќе бидат тие утре? Секоја чест на лекарите, мажи кои се справуваат со нив. Алал да им е трудот кој го вложуваат да ги научат нешто. Драги лекари, не очајувајте. Народот ќе ја дознае вашата мака. А, како? Преку гласот на народот.“ Потпис – Гласот на народот.

ЖАРКО: Ова како што разбрав јас повеќе се однесува на тебе,
отколку на мене.

МАЦА: Сигурно не се однесува конкретно на мене!

ЖАРКО: Конкретно не. Дојди.

МАЦА: Нејќам.

ЖАРКО: Не сакаш кај мене?!

МАЦА: Остави ме.

ЖАРКО: Како да те расположам?

(Влегува Мики)

ЖАРКО: Ве фати кичмата на пат кон дома?

МИКИ: Не. Се вратив зашто заборавив нешто.

ЖАРКО: Не гледам ништо ваше тука.

МИКИ: Приот пат кога дојдов тука јас дадов едно ветување. Сега ќе
го исполнам.

ЖАРКО: Што беше ветувањето?

МИКИ: Да ви изиграм една точка.

ЖАРКО: Нема потреба, и така не ве сфатив сериозно.

МАЦА: Те молам нека игра.

МИКИ: Нема да бидам долг.

ЖАРКО: Ама немам време. Не можам вас да ве гледам.

МИКИ: Ќе ме навредите. Јас никогаш не прекршувам ветување.

МАЦА: Така ќе се расположам.

ЖАРКО: Еве, на Маца играјте и`. Исто како мене да ми играте.

МИКИ: А, не. Јас дојдов за вас.

МАЦА: Остани малку да ти поигра. Те молам.

ЖАРКО: (седнува.) (На Маца) За тебе.

МАЦА: Ајде почни.

МИКИ: Јас не примаам наредби од тебе.

ЖАРКО: Почни!

(Мики игра.)

МАЦА: (на Жарко) Дај ми пари. (на Мики) Дојди да ти ги залепам париве, си заслужил.

(Влегува Искра. Мики влегува во шкафот.)

ЖАРКО: Искра!?

ИСКРА: Кој беше тоа? Пак си со неа?!

ЖАРКО: Искра!?

ИСКРА: Престани да ме повикуваш, објаснувај!

МАЦА: Ова е непросливо. Да прекинеш човек додека игра.

ИСКРА: Ти си Марика?

МАЦА: Јас сум.

ИСКРА: И имаш храброст да ми го кажеш тоа во лице?

МАЦА: Треба да се срамам од својот идентитет?

ИСКРА: Цвеќето за кого е?

МАЦА: Ти што мислиш?

ЖАРКО: За тебе, Искра.

ИСКРА: Жарко дојди малку надвор.

(Излегуваат. Искра се враќа, ја заклучува вратата.)

ИСКРА: Имаш нешто да ми кажеш?

МАЦА: Не...

ИСКРА: Девојче не си играј со вознемирен психијатар. Ќе те онесвестам со онаа дебела книга.

МАЦА: Не смееш да ја допреш таа книга.

ИСКРА: Дај да видам што книга е тоа?

МАЦА: Таа книга е моја интимна работа.

ИСКРА: Носиш интимни работи на работа?

ГЛАСОТ НА ЖАРКО: Искра немој да ја повредиш.

МАЦА: Имаш намера да ме повредиш?

(Излегува Мики)

МИКИ: Повреди ја, повреди ја!

ИСКРА: Мики!? Си побарал помош од друг лекар?!

МИКИ: Ме болеше кичмата.

ИСКРА: И за тоа си требал со мене да се советуваш. Те болела на нервна база.

МИКИ: А и вас ве боли кичмата?

ИСКРА: Ме боли мене душата. Оваа овде го расипува маж ми.

МИКИ: Докторот ви е маж? Прекрасна комбинација.

ИСКРА: Цело работно време маж ми е во искушение.

МИКИ: Добар заклучок. Штета што мене не можевте да ми помогнете.

ИСКРА: Не слушнав?

МИКИ: Оваа сестра го нагризува целото здравство. И не само здравството, туку и цело општество.

ГЛАСОТ НА ЖАРКО: Се јавив во салонот за мебел. Имаат разни модели на црни фотелји. Оди да си одбереш. Најдов пари.

ИСКРА: (на Маца) Ќе те начекам јас тебе. Сите на крај станувате психијатриски случаи. Мики ајде со мене.

ИСКРА: (На Жарко) Немој да дозволиш да пропаднеме заради неа. Ние можеби немаме секс ама имаме љубов.

(Искра излегува.)

ЖАРКО: Чекај Искра, каде? Кај го носиш и мојот пациент со тебе?

ИСКРА: Тој е мој пациент. Ти сакаш се` да имаш.

(Искра излегува.)

ЖАРКО: Мацо не го оставај кабинетот празен.

(Жарко излегува. Влегува Киро)

МАЦА: Тато? Тебе најмалку те очекував.

КИРО: Знам.

МАЦА: Да ставам кафе?

КИРО: Остави домаќински работи сега. За друго сум дојден.

МАЦА: Реши да ми кажеш каде беше кога те немаше?

КИРО: Се` сакам да ти кажам.

МАЦА: Те слушам.

КИРО: Што мислиш каде бев?

МАЦА: Ќе ми кажеш или ќе ме испрашуваш?

КИРО: Оштра си на јазик. Како мене. И јас сум таков со нив. Го сакаат тоа.

МАЦА: Врати малку. Кој се нив и што сакаат?

КИРО: Не претпоставуваш?

МАЦА: Не.

КИРО: Ни малку?

МАЦА: Ништо не те разбираам.

КИРО: Е, сега лажеш... Добро ај вака. Ви недостасува ли нешто во кабинетов?

МАЦА: Не...

КИРО: Толку знаете што имате.

МАЦА: Ти си земал нешто?

КИРО: Јас.

МАЦА: Што?

КИРО: Појас.

МАЦА: Зошто?

КИРО: Ми побараа.

МАЦА: Ова го направи кога заспа тука?

КИРО: Ти сигурно не помисли дека стварно заспав. Ама сега тоа не е важно, друго сакам да ти кажам.

МАЦА: А зошто не ми кажеш директно?

КИРО: Сепак сум јас човек во години. Држам до себе.

МАЦА: Побрзај. Нестрплива сум.

КИРО: И јас сум нестрплив по природа! Гледаш колку работи имаме заеднички?

МАЦА: Е добро де секогаш ми викале дека сум на тебе.

КИРО: Точно. Значи логично е да сме исти и во љубовта.

МАЦА: Не знам. Јас уште не сум била вљубена. Што ме гледаш така? Не сум била.

КИРО: Знам! Ни јас не сум бил!

МАЦА: Тато! Што ми збориш? Не те разбираам.

КИРО: Како не разбираш... Си била вљубена?

МАЦА: Не.

КИРО: Си била во врска?

МАЦА: Да.

КИРО: Колку пати?

МАЦА: Не знам.

КИРО: Многу, така?

МАЦА: Тато бе!

КИРО: Јас ќе ти кажам зошто е тоа така. Јас и ти не можеме да бидеме врзани за еден човек. Имаме генетска потреба од промени.

МАЦА: И?

КИРО: И кај бев?

МАЦА: Си барал промена?

КИРО: Сум барал!

МАЦА: И ја најде ли?

КИРО: Секогаш наоѓам повеќе промени од една.

МАЦА: А промените се?

КИРО: Жени!

МАЦА: Жени?

КИРО: Разни жени.

МАЦА: Ја изневеруваш мама?

КИРО: Не можам да останам со една жена.

МАЦА: Од кога го правиш ова?

КИРО: Цел живот! А и ти ќе го правиш. Што ме гледаш? Нели бев тука? Ти само што влезе, докторот одма те повика. Одвај те дочека. Е, така и јас одвај чекам да налетам на некоја нова. А, знам, чувствувам дека ти не си само со докторот.

МАЦА: А, бракот?

КИРО: Бракот си е институција како што ти кажа мајка ти. Некогаш функционира, некогаш не, ама се одржува. Како и секоја институција.

МАЦА: Ти ми беше слика за верен маж.

КИРО: Имам чувство дека чудно го прими ова. А, јас мислев дека конечно ќе си поприкажам со некој што ме разбира.

МАЦА: Тато оди си...Оди во манастир.

КИРО: Се` што сакаш можеш да ме прашаш...

МАЦА: Оди. Остави ме да погледнам назад на мојот живот.

(Киро си оди. Си оди и Маца)

ГЛАС ОД ЗВУЧНИКОТ: Доктор Жарко веднаш да се јави во соба 25. Укочен лекар во соба 25.

СЦЕНА 8

Маца седи на фотелјата. Влегува Искра. Седнува на столчето.

ИСКРА: Зошто му го направи ова?

МАЦА: Јас ништо не му направив.

ИСКРА: Знаеш ли барем каде е?

МАЦА: Не е дома?

ИСКРА: Ќе доаѓав ли да беше дома?

МАЦА: Може он те пратил.

ИСКРА: Откако го суспендираа не се вратил дома. Му го зема местото.

МАЦА: Ќе се врати он. Не е отпуштен. А, можеше да биде. Треба фала да ми речеш за тоа. А не да ми викаш дека јас сум му го направила ова.

ИСКРА: Како тогаш тебе не те избркаа? И ти не беше на работното место во работно време.

МАЦА: Јас имав и други олеснителни околности покрај тоа што добро стојам со управникот. Докторот кај кого сум на пракса не е присутен. Од кого да учам јас? А тој не беше тука да одговори на итен повик. Докторот што се укочил бил од лабораторија. Кога се укочил пробал да се фати за нешто. Не сакајќи ги бутнал епруветите со крв врз него. Можеш да замислиш како им било на колегите кога го виделе. А, немало кој да му помогне.

ИСКРА: Па можеле и да го отпуштат Жарко заради тоа.

МАЦА: Тоа ти викам и јас.

ИСКРА: Зошто не го отпуштиле?

МАЦА: Ти сакаше да го отпуштат?

ИСКРА: Таман работа. Жарко многу си ја сака работата. Ама барем ќе видеше колку е тешко учен човек да седи дома без работа. Ќе видеше како ми е мене. Ќе сфатеше зошто сакам да се враќа побрзо дома.

МАЦА: Па ти нели имаш психијатриска ординација дома?

ИСКРА: Ординација... Соба кај што примам пациенти. И колку имам, двајца пациенти. Не сакаат луѓето на диво да доаѓаат. Се плашат некој нерегистриран да си игра со нивните мозоци.

МАЦА: Е, па извини што средив да не го отпуштат.

ИСКРА: Спиеше со управникот за тоа така?

МАЦА: Ова на психијатриска основа или по мене се познава?

ИСКРА: Се гледа по тебе каква девојка си ти.

МАЦА: Те молам оди си очекувам некого.

ИСКРА: Многу сум насекирана. А се јавува! Ама не кажува каде е. Ми е страв да не направи нешто. Сега му е него гордоста повредена.

МАЦА: И што вика кога се јавува?

ИСКРА: Ништо не го слушам. Само некоја музика гласна.

МАЦА: Тој се забавува негде ние го жалиме.

ИСКРА: Не можам без него. Може и јас му вршев непотребен притисок...Те молам ако знаеш нешто кажи ми.

МАЦА: Не знам ништо. Јас не ни знаев дека не е дома.

ИСКРА: А, знаеш каде отишол откако јас повторно му се скарав?

МАЦА: Каде?

ИСКРА: Да ми ја купи црната фотелја. И сега јас имам фотелја дома ама го немам него.

МАЦА: Од каде пари за фотелјата?

ИСКРА: Не знам. И тоа си мислам – замисли да украде пари за да ја купи фотелјата па да го фатиле? Може да го мачат сега.

МАЦА: Нееее. Жарко не е крадец. Може го принудиле да земе пари од некого. А, и да го мачат ти како психијатар би требало да знаеш дека ништо не е потешко од психичкото измачување.

ИСКРА: Тоа е точно, ама...

МАЦА: Да не претпоставуваме што му се случува. Можеби едноставно има потреба да биде сам. Ако ми се јави ќе ти јавам. Јас мислам дека ќе се појави брзо. Еве и суспензијата му истекува. Ќе се појави како ништо да не било.

ИСКРА: Ќе те послушам. Ти може и подобро да го познаваш од мене. Мажите во кревет кажуваат разни детали за нив. А јас никогаш вистински не сум го имала во кревет.

МАЦА: Ти љубов му даваш.

ИСКРА: Е да, јас тоа му давам. Знаеш што ми текна сега? Вака како што се надополнуваме може да го делиме кабинетов ако Жарко не сака да се врати на работа. Да проработам и јас професионално.

МАЦА: Тоа е многу ниско. Ова е сепак негов кабинет.

ИСКРА: Во право си. Ма, само да ми се врати ни кариера ни професионално задоволство, ништо не ме интересира.

МАЦА: А, кај тебе секој може да дојде? Мислам... секакви проблеми решаваш?

ИСКРА: Па, нормално. Ако не сум регистриран не значи дека сум лош психијатар.

МАЦА: И како иде тоа? Луѓе доаѓаат и ти кажуваат некој проблем...

ИСКРА: И јас го решавам.

МАЦА: Не е ограничено за што се зборува а, за што не?

ИСКРА: Клиентот може да зборува за што сака. Зошто?

МАЦА: Да знам.

(Влегува Зорка)

ИСКРА: И вие ли сте вмешана во сево ова?

ЗОРКА: Кое?

МАЦА: Тоа е мајка ми.

ИСКРА: Значи со мајка ти ме лажел кога дојдов првиот пат?

МАЦА: Бабата?

ИСКРА: (на Маца) Ако ти се зборува за нешто, побарај ме.

(Искра излегува)

ЗОРКА: Маре ќе ми кажеш зошто ме викна?

МАЦА: Мамо, се познаваш ти со докторот?

ЗОРКА: Се запознавме кога го барав татко ти.

МАЦА: Каде бев јас тогаш?

ЗОРКА: Ти не беше тука.

МАЦА: И како со докторот?

ЗОРКА: Фин човек вака, ама многу збунет. Мислеше дека сум ти.

МАЦА: Значи сум му требала јас па се правел дека ти си јас.

ЗОРКА: Не знам. Многу беше чуден.

МАЦА: Значи ние сме сите фамилијарно исти. И ти си како мене и тато?

ЗОРКА: Не знам на што точно мислиш ама семејство сме, треба да имаме некои исти особини.

МАЦА: Мамо, а ќе ме сакаш помалку ако не се омажам?

ЗОРКА: Маре ти знаеш дека јас сум љубител на свадби. Тешко ми е да ти одговорам на ова прашање.

МАЦА: Не зборувај повеќе мамо. Ние сите малку сме го загубиле својот пат. Ама јас ќе најдам помош за нас. Ќе се промениме. И јас. И ти. И тато.

СЦЕНА 9

Жарко седи во кабинетот. Влегува Маца.

МАЦА: Кој се вратил...

ЖАРКО: Здраво Мацо.

МАЦА: И` се јави ли на жена ти? Те бара насекаде.

ЖАРКО: Пријавив дека ќе бидам на работа денес.

МАЦА: Е па, добродојде.

ЖАРКО: Заборавив колку ми е досадна работата.

МАЦА: Нешто интересно правеше дури се криеше?

ЖАРКО: Не се криев.

МАЦА: Не и` се јавуваш на жена ти, не ми се јавуваш мене... Тоа не е криење?

ЖАРКО: Не е. Ама е прав одмор.

МАЦА: И кај беше?

ЖАРКО: Не кажувам. Ама убаво ми беше.

МАЦА: Мило ми е.

ЖАРКО: А тебе како ти беше без мене? Се снајде?

МАЦА: Се соживеав со професијата – ортопед.

ЖАРКО: Гут фор ју!

МАЦА: Не само што изгледаш како нов човек, туку и странец си станал.

ЖАРКО: Се променив. А, ти? И ти си ми нешто променета. Не бараш, не даваш. И да бараш, јас веќе не давам.

МАЦА: Не ти барам.

ЖАРКО: Што ти се случило дури бев отсутен?

МАЦА: А, тебе дур те немаше?

ЖАРКО: Ех!...Си најдов пријател.

МАЦА: Е?

ЖАРКО: Навистина.

МАЦА: Добро, дружете се сега.

ЖАРКО: Можам да му кажам се`.

МАЦА: Супер.

ЖАРКО: И му кажувам.

МАЦА: Што му кажуваш?

ЖАРКО: Му кажував за жена ми, за тебе...

МАЦА: И он што ти вика?

ЖАРКО: Ме жали.

МАЦА: Може да те жали заради жена ти.

ЖАРКО: Не. Ме жали во врска со тебе.

МАЦА: Кај го најде тој пријател...

ЖАРКО: Кога му ја кажував приказната за мене и жена ми се
расплака. По него и јас. Многу беше трогателно.

МАЦА: Што беше толку жално?

ЖАРКО: Не ја знаеш ти приказната за мене и жена ми.

МАЦА: Кажи ми ја.

ЖАРКО: Жена ми е 5 години постара од мене. Таа заврши факултет
кога јас бев 2 година. Не се сеќавам точно како се засакавме ама
никогаш нема да заборавам како учеше заедно со мене пред испит.
Како мајка ми беше. Може и тогаш се засакавме толку силно.

МАЦА: А кога дозна дека е фригидна како реагираше?

ЖАРКО: Тоа не беше голем проблем...на почетокот. Бевме многу заљубени.

МАЦА: А, после?

ЖАРКО: После некако ми стана тесно во бракот иако јас не сакав да си признаам.

МАЦА: Затоа тука ти бев јас.

ЖАРКО: Да. Фала ти за тоа.

МАЦА: Дури ти требав ти бев добра. Сега ти е гајле.

ЖАРКО: Ова звучи ко да сум те искористил. Ти како да не сакаше.

МАЦА: Зошто ти не ме одбиваше кога јас сакав? Зошто не и` остана верен на жена ти? Што не ми кажа да си најдам некој неженет? А?

ЖАРКО: Мацо, ти си?

МАЦА: Јас сум и си одам. Сега ќе си одам. Морам да одам.

(Маца излегува. Влегува Мики)

МАЦА: И од тебе ми е доста.

ЖАРКО: Влегувај!

МИКИ: За сега закажавме нели?

ЖАРКО: На време си. Јас дека одвај те чекав да дојдеш ми се виде долго. Ќе се напиеш нешто? Имам виски, сабајле го донесов.

МИКИ: Давај. Како на работа?

ЖАРКО: Досадно. Не е како кај тебе. Другари, пиење... Може ќе ја напуштам работава. Ќе работам за тебе. Ќе ти бидам личен ортопед. Што ни фалеше овие денови?

МИКИ: Одвај чекав да речеш такво нешто. Конечно најдов сродна душа. Момците што играат со мене не се лоши, ама многу се по жени. А јас ти реков - не дека не сакам жени, ама ми треба некогаш одмор од нив.

ЖАРКО: Потполно те разбираам.

МИКИ: Ќе дојдеш вечер?

ЖАРКО: Најверојатно.

МИКИ: Чекај да ти покажам. Имам нови чекори. Рас два нога горе,
три четири стомак напред...

(Влегуваат Искра и Маца.)

ЖАРКО: Ај ве молам излезете. Со пациент сум.

ИСКРА: Жарко!?

МАЦА: Не ми се верува.

ЖАРКО: Продолжи Мики.

МИКИ: Ме збунуја и ги згрешив чекорите.

ЖАРКО: За нигде сте.

ИСКРА: Може ли да поразговараме?

ЖАРКО: Не можам сега, зафатен сум.

ИСКРА: Те молам.

ЖАРКО: (на Мики) Ќе се видиме ние вечер.

МИКИ: Со време ќе се научиш да го игнорираш и „Те молам“.

ЖАРКО: Во скоро време ќе биде тоа сигурно.

(Мики излегува)

ЖАРКО: Се гледаме. Што е? Кажете! И зошто вие заедно дојдовте?

МАЦА: Јас бев на работ и побарав стручна помош од жена ти.

ЖАРКО: А дојдовте заедно мене да ме лечите?

ИСКРА: Што ти се случило?

ЖАРКО: Ништо. Само го гледав настапот на Мики пред време.

ИСКРА: Почна и со мажи да ме изневеруваш?

ЖАРКО: Мики ми е пријател.

ИСКРА: Мики ми е пациент.

МАЦА: Мики е педер.

ЖАРКО: Не е.

МАЦА: Не сакаше со мене.

ЖАРКО: Затоа што му е смачено од сите вас..жени.

ИСКРА: А сега ти е смачено и тебе?

ЖАРКО: Да.

ИСКРА: Со што го заслужив ова?

ЖАРКО: Зошто мислиш дека го правам ова за да те повредам?

ИСКРА: А, зошто го правиш?

ЖАРКО: Затоа што не можев веќе да издржам. Ти ненаситна од љубов без секс, оваа ненаситна од секс без љубов...

МАЦА: Се жалиш? Што ти фалеше? Што изгуби ти? Што добив јас?

ЖАРКО: Мики ми е пријател и сакам да поминувам повеќе време со него. Ми фали тоа. Јас рано се оженив.

ИСКРА: Сакаш се` да имаш. А јас? Како би ти било сега јас да ти го земам кабинетов?

ЖАРКО: Земи го!

ИСКРА: Сеедно ти е а? Ќе видиме. Ајде Мацо.

(Искра и Маца излегуваат)

СЦЕНА 10

Во кабинетот. Столици наредени во круг. На нив седат: Жарко, Зорка, Киро, Мики. Надвор од кругот се Маца и Искра. Маца седи на белата фотеља, Искра на црна.

ИСКРА: Почнуваме! Денеска сме сите тука собрани од една причина. Лекарскиот одбор реши да не го отпушти свјот најдобар

ортопед само под услов да се лекува. А, зошто да оди кај други кога може кај својата жена. Така ли е?

МИКИ: (на Жарко) Не те оставам сам. Заедно ќе издржиме.

ИСКРА: Некој од вас другите се тука по повик, некој по желба. Како и да е пред да почнеме, за да нема забуни и љубоморења веднаш ќе кажам: Маца е мој асистент затоа што само таа имаше храброст да признае дека има проблем. Сите вие се обидувавте да го прикриете проблемот на разни начини. Кој сака да почне прв?

ЗОРКА: Јас сакам. Јас како што ми објасни Маре, сум тука заради моето разбирање за бракот. Јас само слепо верувам во бракот, не знам што е тука за набљудување.

ИСКРА: Тоа е ваше мислење кое ќе се обидеме да го смениме до крајот на оваа терапија.

ЗОРКА: Ми спомна и нешто во врска со докторот и мене. Тука имате грешка. Прашајте го докторот.

ИСКРА: Мислите дека ќе му веруваме што и да ни каже?

КИРО: Зорке знам јас дека немаше ништо меѓу вас.

ЗОРКА: Многу сум среќна што имаш доверба во мене.

КИРО: Верувам во тебе. А, и со свои очи видов односно не видов ништо меѓу вас.

ИСКРА: Сега не е време да си разговарате меѓусебно. Се` што имате да кажете ќе го кажете пред сите.

МИКИ: Не знам како сум идел кај оваа.

ИСКРА: Жарко и Мики! Ќе ве разместам.

МИКИ: Знаеш дека имам можност да се вработам во машки стриптиз – клуб?

ЖАРКО: Да играш за мажи?

МИКИ: Да! Откако се дружиме осетив дека имам сила да му се спротивставам на татко ми. Му реков - јас ќе играм за мажи па ти ако сакаш откажи се од мене. Јас имам пријател сега. Нема да бидам сам.

ЖАРКО: Малку непријатно. Се` мажи наоколу...

ИСКРА: Аааа, претеравте. Ти таму , ти таму.

ИСКРА: Чичко Киро ќе кажеш ти нешто?

КИРО: Чичко? Помлад сум од тебе.

ИСКРА: Тоа ќе го испитаме. Сепак кажи нешто.

КИРО: Што да кажам? Мене сето ова ми е смешно, а истовремено и тажно. Ме предаде сопствената ќерка.

ЗОРКА: Немој Киро, може па стварно ни треба помош. Ќе се излечиме. Жената е професионалец.

КИРО: Да знаеш ти што се` збореше таа за тебе...

ЗОРКА: Што?

ИСКРА: Минатото не не` интересира. Да се насочиме кон иднината.

КИРО: Кажи и` што збореше!

ИСКРА: Зорка, ништо не сум рекла. Што е навредливо во зборовите – баба, наивна, скромна?

ЗОРКА: Киро, ништо лошо не рекла.

МИКИ: Колку жална слика. Ќе дозне народот за ова преку гласот на народот.

ЖАРКО: Ти си гласот на народот?

МИКИ: Екипа сме, ама јас сум на чело.

КИРО: А, баба што те нарече?! Ти немаш внуци па да си баба. Значи сакала да каже колку си стара.

ЗОРКА: Навистина Искра?

КИРО: И, колку си наивна! Да беше сега Сијка...

(Мики доаѓа до Жарко, нешто му шепнува)

ИСКРА: Мики врати се на место. Мики. Мацо, интервенирај!

МАЦА: Чекај да видиме што ќе направат.

МИКИ: На три. Еден, два три...

(Мики и Жарко стануваат, почнуваат да играат.)

ИСКРА: На местата вратете се!!!

(Маца ги гледа)

МАЦА: Не знаеш кој е посекси, а кој пошармантен.

(Маца станува, пушта музика)

ИСКРА: Мацо! Воздржи се.

МАЦА: Не можам. Појако е од мене.

КИРО: То, ќерко.

ЗОРКА: Се` ќе издржам за да опстане бракот. (станува)

ИСКРА: Седнете!

МИКИ: Сакаш да ти кажам нешто?

ЖАРКО: Сакам.

МИКИ: Знаеш кој ја ограби жена ти?

ЖАРКО: Кој?

МИКИ: Јас.

ЖАРКО: Ти ја ограби?

МИКИ: Јас! Ми беше незгодно да ти кажам ама сега гледам дека стварно не ја сакаш, па си земав слобода да ти кажам. Како да сум знаел дека ќе ја замразиш. Услуга сум ти направил.

ЖАРКО: Па ти и` беше пациент? Зошто го направи тоа?

МИКИ: Немаа ефект терапиите колку и да се трудев. Решив да си ги повратам парите. И ...да ти ги дадам тебе.

ЖАРКО: Мене?!

МИКИ: Правдата е задоволена. Пак ви се парите во

фамилија.

ЖАРКО: Знаеш ли каков шок претрпе она тогаш?

МИКИ: Тоа не е ништо во споредба со тоа што таа тебе ти го правела.

ЖАРКО: Тебе пракса ти е и физички да напаѓаш жени?

МИКИ: Жарко не се вознемирувај. Ако сакаш ќе и` се извинам.

ЖАРКО: Ќе ти треба тебе пак помош од неа.

ИСКРА: Седнете да ве излечам... Вие сте ми единствена шанса за кариера.

(Жарко ја прегрнува Искра)

ИСКРА: И ова ви е договорено со Мики? Што треба да очекувам сега?

ЖАРКО: Да ги средиме работите на само.

ИСКРА: Навистина?

(Жарко и Искра гушнати излегуваат. На излегување Жарко ја удира Маца по задникот.)

МИКИ: Жарко!

КИРО: Стара ќе си одиме?

ЗОРКА: Ај да си продолжиме со нашите животи.

(Зорка и Киро излегуваат.)

МАЦА: (на Мики) Си за танц?

СЦЕНА 11

Лекарскиот кабинет. Маца и Жарко водат љубов на белата фотелја.

Од другата страна на бирото има црна фотелја.

МАЦА И ЖАРКО: Оооо, уеее, јеее!

ЖАРКО: Добра како секогаш.

МАЦА: Добра?

ЖАРКО: Одлична.

МАЦА: Не заборавај која е најдобра.

ЖАРКО: Како ми фалеше ова...

МАЦА: Кога ќе дојде?

ЖАРКО: Сега треба.

(Тропање на вратата)

ЖАРКО: Момент.

(Се облекуваат.)

ЖАРКО: Може.

(Влегува Искра)

ИСКРА: Здраво. Завршивте? Мислам ...како сте?

ЖАРКО: Добро е. Работно.

(Искра седнува на црната фотелја.)

ИСКРА: Вечер да не дежураш?

ЖАРКО: Не. Зошто?

ИСКРА: Имам два пациента за од девет.

ЖАРКО: Слободен ти е цел кабинет.

МАЦА: Кога треба да дојде Мики?

ИСКРА: Сега.

(Влегува Мики)

МИКИ: На време сум?

ИСКРА: Не брзај. И да закасниш јас ќе те почекам. Сега не сум сама.

МИКИ: Може да завршиме порано денес? На работа сум, а жените не треба да ме чекаат.

ИСКРА: Значи има ефект терапијата. Сакаш да ги задоволиш жените.

ЖАРКО: Пред да почнете, да залиеме. Дај го Мацо вискито од шкафчето.

ЖАРКО: На здравје. За ист живот како порано.

МАЦА: За нови познанства.

ИСКРА: За кариера.

МИКИ: За љубов кон жените.

(Наздравуваат.)